

Sygnatura akt III RC.179/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ż., dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Żaganiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Andżelika Suwalska**

Protokolant: sekr. sąd. **Beata Kępa**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 r. w Ż.

sprawy z powództwa: **małoletniej B. J., reprezentowanej przez ojca K. J.**

przeciwko **A. J.**

o podwyższenie alimentów z kwoty 300,00 zł do kwoty 700,00 zł miesięcznie

I. podwyższa alimenty od pozwanej A. J. na rzecz małoletniej powódki B. J. z kwoty 300,00 złotych miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 21 kwietnia 2015 roku, w sprawie I 2 C.93/15, do kwoty 500,00 (pięćset 00/100) złotych miesięcznie, płatne do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki K. J., do dnia 10 - go każdego miesiąca, poczynając od dnia 01.05.2016 roku, z obowiązującymi odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC.179/16

UZASADNIENIE

W dniu 17 maja 2016 roku do Sądu Rejonowego w Żaganiu wpłynął pozew małoletniej B. J., reprezentowanej przez ojca K. J., w którym domagała się podwyższenia od pozwanej A. J. na swoją rzecz alimentów z kwoty 300,00 złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, z dnia 21 kwietnia 2015 roku, w sprawie I 2 C.93/15, do kwoty 700,00 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 maja 2016 roku oraz zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu, przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki podniósł, że od zasądzenia alimentów w sprawie rozwodowej, koszty utrzymania małoletniej powódki znacznie wzrosły i w zdecydowanej większości ponoszone są przez ojca dziecka. Małoletnia B. ma obecnie 11 lat, a wydatki związane z jej utrzymaniem wynoszą około 1.400,00 złotych miesięcznie. Ojciec małoletniej spłaca dwa zobowiązania kredytowe, których raty wynoszą odpowiednio 600,00 i 1.000,00 złotych miesięcznie. Ojciec powódki pracuje jako żołnierz zawodowy i zarabia 3.200,00 złotych netto miesięcznie. Z kolei, pozwana pracuje w Holandii i nie posiada innych osób na utrzymaniu.

Pozwana A. J. nie stawiła się na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 roku, brak było również potwierdzenia odebrania przez w/w wezwania. W związku z powyższym, Sąd zastrzegł wydanie wyroku zaocznego.

Wyrokiem zaocznym, z dnia 16 czerwca 2016 roku, w sprawie III RC.179/16, Sąd Rejonowy w Żaganiu podwyższył alimenty od pozwanej A. J. na rzecz małoletniej powódki B. J. z kwoty 300,00 złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, z dnia 21 kwietnia 2015 roku, w sprawie I 2 C.93/15, do kwoty 500,00 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2016 roku, w pozostałej części powództwo oddalając i nie obciążył pozwanej kosztami sądowymi (k.20).

W dniu 29 czerwca 2016 roku, do Sądu Rejonowego w Żaganiu wpłynął sprzeciw pozwanej A. J. od wyroku zaocznego z dnia 16 czerwca 2016 roku. W sprzeciwie pozwana domagała się uchylenia wyroku zaocznego w całości i oddalenia powództwa, a także zasądzenia od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu (k.26).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana A. J. podniosła, że o sprawie dowiedziała się od przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki w dniu 29 czerwca 2016 roku i w tym też dniu odebrała adresowaną do siebie korespondencję w urzędzie pocztowym. Tym samym okazało się, że korespondencja była do niej adresowana na niewłaściwy adres. Co do merytorycznych zarzutów, pozwana podała, że żądane alimenty są nieadekwatne do potrzeb małoletniej i osiągniętych przez pozwaną dochodów. Od maja 2016 roku pozwana nie wykonuje pracy w Holandii i zrezygnowała z tej pracy z powodów zdrowotnych – cierpi na epilepsję. W związku z tym, pozwana na zakup lekarstw ponosi wydatki w kwocie około 200,00 złotych miesięcznie. Ponadto, pozwana zamieszkuje w wynajmowanym lokalu i z tego tytułu ponosi koszty w wysokości około 1.000,00 złotych miesięcznie. Obecnie stara się o przyznanie jej stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Małoletnia B. J. urodziła się w dniu (...) w N. S.. Małoletnia pochodzi ze związku małżeńskiego pozwanej A. J. z K. J., który został zawarty w dniu 29 kwietnia 2000 roku przed Kierownikiem USC w S..

Dowód:

- odpis aktu urodzenia małoletniej powódki B. J. (k.8 akt I 2 C.93/15),
- odpis aktu małżeństwa (k.7 akt I 2 C.93/15).

Wyrokiem, z dnia 21 kwietnia 2015 roku, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, w sprawie I 2 C.93/15, rozwiązał małżeństwo przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki K. J. z pozwaną A. J. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią powódką powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu małoletniej przy ojcu. Ponadto, Sąd zasądził od pozwanej A. J. na rzecz małoletniej powódki B. J. alimenty w kwocie 300,00 złotych miesięcznie, płatne do 10 dnia każdego miesiąca.

Dowód:

- wyrok SO w Zielonej Górze z dnia 21.04.2015 roku (k.29-29v akt I 2 C.93/15).

W toku sprawy rozwodowej, przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki K. J. pracował jako żołnierz zawodowy w Jednostce Wojskowej w Ś. na czas nieokreślony i jego miesięczne zarobki wynosiły 3.248,40 złotych miesięcznie. Z kolei, pozwana A. J. pracowała w Holandii, gdzie zarabiała około 1.200 Euro miesięcznie, ponosząc koszty utrzymania w kwocie około 710 Euro miesięcznie. Pozwana już wówczas leczyła się na epilepsję i koszty leczenia wynosiły około 200,00 złotych.

Przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki i pozwana, w trakcie trwania małżeństwa, otrzymali mieszkanie służbowe z Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w 2006 roku, które następnie wykupiły na własność. W tym celu zaciągnęły zobowiązania kredytowe. Poza tym, pozwana rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej – sklepu z

odzież sportową, która to działalność nie przynosiła oczekiwanych zysków. Na jej prowadzenie małżonkowie zadłużyli się.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach z dnia 30.12.2014 roku (k.11 akt I 2 C.93/15),
- protokół rozprawy z dnia 21.04.2015 roku (k.28-28v akt I 2 C.93/15).

Obecnie, K. J. nadal jest zatrudniony w Jednostce Wojskowej w Ś. jako żołnierz zawodowy na czas nieokreślony, a jego uposażenie wynosi 3.439,41 złotych netto miesięcznie. Ponadto, pozwany uzyskuje trzynastą pensję, gratyfikację urlopową i tzw. mundurówkę. Z uwagi na to, iż sprawuje opiekę nad małoletnią córką, nie wykonuje pracy w ramach dodatkowych służb i ćwiczeń poligonowych.

K. J. pozostaje w okresie wypowiedzenia stosunku służbowego do dnia 30 marca 2017 roku i został skierowany na praktyki w celu przystosowania się do warunków cywilnych. Poza pensją nie posiada innych źródeł dochodów.

Ojciec małoletniej wynajmuje mieszkanie w Ż., za co płaci miesięcznie 1.100,00 złotych wraz z rachunkami.

Ojciec małoletniej spłaca zobowiązania kredytowe, w tym pożyczkę zaciągniętą w (...) S.A., w dniu 16 maja 2013 roku, na kwotę 54.003,95 złotych, gdzie rata miesięczna wynosi 998,31 złotych. Ostatnia rata ma zostać spłacona w czerwca 2021 roku.

Obecnie, małoletnia powódka B. J. ma 11 lat i uczęszcza do piątej klasy szkoły podstawowej. Dziewczynka jest zdrowym dzieckiem. W szkole ma wykupione obiady, których koszt wynosi około 74,00 złote miesięcznie. Poza tym, małoletnia uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, co kosztuje 120,00 złotych miesięcznie.

Dowód:

- zaświadczenie o zarobkach z dnia 17.05.2016 roku (k.16),
- dowód zapłaty za obiady małoletniej (k.6),
- zaświadczenie o zarobkach z dnia 19.11.2016 roku (k.66),
- zeznanie podatkowe PIT za 2015 rok (k.67-67v),
- wymiar opłat za wynajem mieszkania (k.68),
- harmonogram spłat rat pożyczki (k.69-70),
- zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki K. J. (k.91v-92).

Pozwana A. J., od kwietnia 2015 roku, wynajmuje mieszkanie w Ż., za co płaci właścicielowi 400,00 złotych miesięcznie. Ponadto, ponosi koszty związane z eksploatacją lokalu, co łącznie wynosi około 1.000,00 złotych miesięcznie.

Do maja 2016 roku, pozwana pracowała na terenie Holandii na umowę o pracę w zakładzie drobiarskim jako pracownik fizyczny. Po upływie okresu, na który pozwana miała zawartą umowę o pracę, przez okres trzech miesięcy, otrzymywała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 860 Euro. Z tytułu zatrudnienia za granicą pozwanej przysługuje zwrot podatku w wysokości 162 Euro.

Po powrocie do kraju, pozwana A. J. podjęła zatrudnienie, bez umowy o pracę, w handlu obwoźnym, gdzie uzyskiwała dochody w wysokości około 1.800,00 złotych miesięcznie. W dniu 14 listopada 2016 roku, pozwana zawarła umowę o pracę z (...) S.A. – Agencją Pracy (...) na podstawie której została zatrudniona w charakterze pracownika

tymczasowego w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Sp. z o.o. na stanowisku L. operator (praca fizyczna) z wynagrodzeniem 1.850,00 złotych brutto miesięcznie. Kolejna umowa z pozwaną została zawarta na okres od dnia 2.12.2016 roku do dnia 01.01.2017 roku. Pozwana wykonuje pracę w Ż. i dojeżdża codziennie autobusem, transport zapewnia pracodawca.

Aktualnie pozwana A. J. posiada oszczędności na koncie walutowym w kwocie 634 Euro.

Pozwana nadal leczy się na epilepsję i koszty leczenia wynoszą około 200,00 złotych miesięcznie. Orzeczeniem (...) ds. Orzekania i Niepełnosprawności w Ż., z dnia 15 września 2016 roku, pozwana A. J. została zaliczona od osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Orzeczenie zostało wydane do dnia 30 września 2019 roku. Z treści orzeczenia wynika, że pozwana może podejmować zatrudnienie, jeśli uzyska zezwolenie lekarza medycyny pracy i nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki ze strony innej osoby.

Dowód:

- umowa najmu (k.29-29v),
- faktura VAT (k.32),
- wyniki badania elektroencefalograficznego (k.33),
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 15.09.2016 roku (k.60),
- zawiadomienie z dnia 17.11.2016 roku (k.72),
- umowy o pracę (k.81-82),
- zeznania pozwanej A. J. (k.92-92v).

W dniu 8 czerwca 2016 roku, pozwana A. J. i przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki K. J. sprzedali lokal mieszkalny o powierzchni użytkowej 37,30 m², należący do wspólności majątkowej małżeńskiej, za kwotę 57.095,00 złotych. Kwota powyższa została zapłacona na rzecz (...) S.A. w celu zwolnienia sprzedających z zobowiązań wobec w/w Banku i wykreślenia hipotek.

Dowód:

- umowa sprzedaży z dnia 8.06.2016 roku (k.30-31v).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w części.

W przedmiotowej sprawie, bezspornym jest, że alimenty na małoletnią powódkę B. J. wynoszą 300,00 złotych miesięcznie i zostały zasądzone przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w kwietniu 2015 roku.

Przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki domagał się podwyższenia alimentów na rzecz dziecka z kwoty 300,00 złotych miesięcznie do kwoty 700,00 złotych miesięcznie. Ojciec małoletniej uzasadnił swoje żądanie wzrostem usprawiedliwionych potrzeb dziecka i kosztów jego utrzymania. Jednocześnie, oświadczył, że koszty utrzymania dziecka wynoszą około 1.300,00 – 1.400,00 złotych miesięcznie, ale nie przedłożył jakichkolwiek dokumentów na potwierdzenie powyższej tezy i tych wydatków nie wykazał. Nie wykazał również, aby małoletnia powódka wymagała ponoszenia jakichś szczególnych wydatków, związanych np. z jej stanem zdrowia. Wręcz przeciwnie, ustalono, że powódka jest zdrowym dzieckiem i nie wymaga ponoszenia kosztów, które znacznie odbiegałyby od utrzymania jej rówieśników. Przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki podniósł jedynie, że korzysta ona ze szkolnych obiadów (około 74,00 złote miesięcznie) oraz dodatkowych lekcji języka angielskiego (120,00 złotych miesięcznie). Pozwana

A. J. tych wydatków nie zakwestionowała, natomiast zakwestionowała podane przez ojca dziecka ogólne koszty utrzymania małoletniej.

Podkreślenia wymaga również to, że wyrok rozwodowy rodziców małoletniej, w którym zostały zasądzone alimenty uprawomocnił się z dniem 13 maja 2015 roku. Żadne z rodziców nie odwoływało się od tego orzeczenia w części dotyczącej alimentów na małoletnią, co więcej strony zgodnie zaakceptowały alimenty w wysokości 300,00 złotych miesięcznie. Zaznaczyć należy również, że powód K. J., składając pozew o rozwód, domagał się od pozwanej alimentów na córkę w kwocie 400,00 złotych miesięcznie, twierdząc, że „córka stron ma obecnie 10 lat i biorąc pod uwagę jej aktualne potrzeby i to, że uczęszcza do szkoły podstawowej to alimenty w kwocie 400,00 złotych są wystarczające w celu zaspokojenia jej potrzeb.”

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki nie wykazał, że potrzeby małoletniej tak znacznie wzrosły w stosunku do ubiegłego roku, że dają podstawę do podwyższenia alimentów do żądanej wysokości 700,00 złotych miesięcznie. Ponadto, zdaniem Sądu, zmieniła się również sytuacja finansowa i możliwości zarobkowe pozwanej A. J., co również wpływa na wysokość rat alimentacyjnych.

Zgodnie z treścią art.138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Omawianym w tym przepisie zagadnieniem zajął się między innymi Sąd Najwyższy w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej w dniu 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60) w punkcie VII, w którym stwierdził, że „Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie; tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art.138 k.r.o.). Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. (...) Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego”.

W myśl natomiast, postanowienia Sądu Najwyższego z 19 lipca 1974 roku (II CO 9/74, LEX nr 7560), „Powództwo o zmianę przewidziane w art.138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.o). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.” Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art.138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok SN z dnia 26.03.1969 r., III CRN 54/69, LEX nr 6480).

W niniejszym postępowaniu, strony nie kwestionowały podanych przez siebie okoliczności faktycznych i sytuacji rodzinnej oraz materialnej. Podkreślenia wymaga również to, że jeśli chodzi o przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki K. J. to sytuacja ta nie uległa znacznej zmianie od maja 2015 roku. Ojciec małoletniej nadal jest zatrudniony u tego samego pracodawcy i jego zarobki są mniej więcej na tym samym poziomie. W czerwcu 2016 roku, rodzice małoletniej sprzedali mieszkanie, które nabyli w czasie trwania związku małżeńskiego i tym samym uwolnili się od kredytu, który zaciągnęli na jego remont, a który to kredyt dotychczas spłacał ojciec dziecka. W wyniku dokonanej sprzedaży, ojciec małoletniej zmuszony był wynająć mieszkanie, co spowodowało zwiększenie ponoszonych przez niego kosztów do kwoty około 1.100,00 złotych miesięcznie (czynsz plus rachunki). Poza tym, K. J. nadal spłaca pożyczkę zaciągniętą, w 2013 roku, w (...) S.A., gdzie rata miesięczna wynosi 998,31 złotych miesięcznie.

Tym samym, poza zmianą związaną ze sprzedażą mieszkania, po stronie przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki, jak i samej małoletniej, od dnia zasądzenia alimentów, nie nastąpiły istotne zmiany w rozumieniu art.138 kro. Można jedynie przyjąć, że zwiększył się udział małoletniej w wydatkach, które ponosi aktualnie jej ojciec na poczet

rachunków i zapewnienia jej mieszkania, jak również nastąpił niewielki wzrost kosztów jej utrzymania związany ze wzrostem cen towarów i usług.

Z kolei, zmieniła się sytuacja pozwanej A. J., która powróciła do Polski w maju 2016 roku. Pozwana nie chciała poszukiwać pracy na terenie Holandii ze względu na stan zdrowia – epilepsja, jak również ze względu na małoletnią powódkę. Następnie, pozwana podejmowała pracę dorywczą w handlu obwoźnym, a obecnie jest zatrudniona, jako pracownik tymczasowy, gdzie zarabia 1.850,00 złotych brutto. Pozwana również ponosi koszty wynajmu mieszkania za co wraz z rachunkami płaci około 1.000,00 złotych miesięcznie oraz wydatki związane z leczeniem w kwocie około 200,00 złotych miesięcznie. Ponadto, uzyskała ona status osoby niepełnosprawnej w stopniu umiarkowanym, co ma wpływ na rodzaj pracy, który może podejmować. Pamiętać należy również, że pozwana widuje się z córką w weekendy i wówczas ją utrzymuje, jak również dokonuje na rzecz dziecka nieregularnych zakupów (odzież, obuwie, przybory szkolne). Ma ona również możliwość w dalszym ciągu pracy dorywczej w handlu obwoźnym, gdzie może zarobić około 70,00 złotych dziennie oraz na stan obecny posiada oszczędności na koncie walutowym i jednocześnie zadłużenie z tytułu nielożenia alimentów na córkę.

Tym samym, w ocenie Sądu, aktualny stan zdrowia pozwanej oraz jej możliwości zarobkowe, jak również ponoszone przez nią stałe koszty utrzymania, nie dają podstawy do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty żądanej w pozwie – 700,00 złotych miesięcznie, jak również do kwoty zasądzonej wyrokiem zaocznym, z dnia 16 czerwca 2016 roku, 500,00 złotych miesięcznie. Materiał zgromadzony w toku postępowania daje jedynie podstawę do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej do kwoty 400,00 złotych miesięcznie, której to kwoty domagał się pierwotnie ojciec dziecka w postępowaniu rozwodowym, a która jest adekwatna do aktualnych możliwości zarobkowych pozwanej. Bez wątplenia, ojciec małoletniej, który ma większe możliwości zarobkowe, winien łożyć na utrzymanie dziecka w większej części.

Reasumując, na podstawie art.347 kpc oraz mając na uwadze to, że pozwana nie została prawidłowo powiadomiona o terminie rozprawy w dniu 2 czerwca 2016 roku ze względu na błędne podanie adresu pozwanej przez przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki, Sąd uchylił w całości wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Żaganiu, z dnia 16 czerwca 2016 roku, w sprawie III RC.179/16, stąd orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, w oparciu o art. 138 kro w zw. z art.133 kro w zw. z art.135 kro, podwyższył alimenty od pozwanej A. J. na rzecz małoletniej powódki B. J. z kwoty po 300,00 złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 21 kwietnia 2015 roku, w sprawie I 2 C.93/15, do kwoty 400,00 złotych miesięcznie, płatnej do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia 01.05.2016 roku do rąk ojca dziecka K. J., jako ustawowego przedstawiciela, z obowiązującymi odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności każdej raty (pkt. II wyroku), w pozostałej części powództwo oddalając (pkt. III wyroku).

Na podstawie art.100 kpc, koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami wzajemnie zniesiono (pkt. IV wyroku), a na podstawie art.102 kpc nie obciążono pozwanej A. J. kosztami sądowymi (pkt. V wyroku).

Wyrokowi w punkcie II nadano rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art.333§1 pkt 1 kpc, stąd orzeczono jak w punkcie VI wyroku.